HIERONYMUS
Klosterneuburg, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=468
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

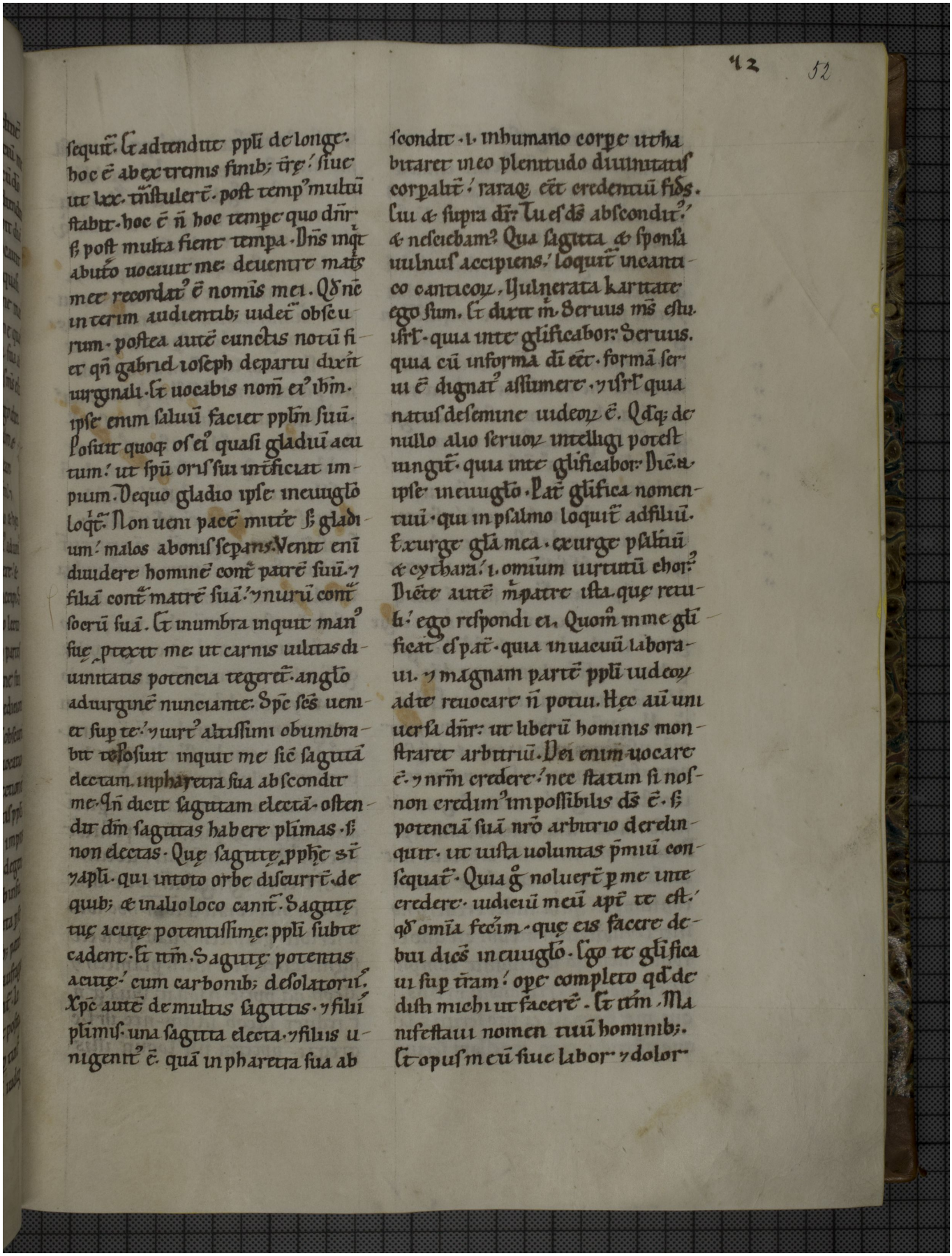

seqũ. Et adtendit ppl̃i de longe.
hoc ē ab extremis finib; tr̃ę: siue
ut lxx. tr̃stulerũt. post temp̃ multũ
stabit. hoc ē ñ hoc tempe quo dn̄r
ſ; post multa fient tempa. Dn̄s inq̃t
abuto uocauit me: deuenit mat̃s
mea recordat̃ ē nomis mei. Qd̃ nẽ
interim audientib; uidet̃ obscu
rum. postea autẽ cunctis notũ fi
et qn̄ gabriel ioseph departu dixit
uirginali. Et uocabis nom̄ ei ihm.
ipse enim saluũ faciet ppl̃m suũ.
Posuit quoq; os ei quasi gladiũ acu
tum: ut spũ oris sui intẽficiat im
pium. De quo gladio ipse in euangło
loq̃t̃. Non ueni pacẽ mitte ſ; gladi
um: malos a bonis separ. Venit enĩ
diuidere hominẽ cont̃ patrẽ suũ. ⁊
filiã cont̃ matrẽ suã: ⁊ nuru cont̃
soerũ suã. Et in umbra inquit man̄
sue ꝓtexit me: ut carnis uultas di
uinitatis potencia tegerẽt. anglo
ad uirginẽ nunciante: Spẽ sẽs uenit
et sup te: ⁊ uirt̃ altissimi obumbra
bit tesolsuit inquit me sicẽ sagittã
electam. in pharetra sua abscondit
me. Qn̄ dicit sagittam electã. osten
dit dm̄ sagittas habere plimas. ſ;
non electas. Quę sagittę ꝓphę si
⁊ apli. qui in toto orbe discurrẽ. de
quib; æ in alio loco cant̃. Sagittę
tuę acutę potentissimę: ppli subte
cadent. Et itm̄. Sagittę potentis
acutę: cum carbonib; desolatorii.
Xpc autẽ de multis sagittis. ⁊ filii
plimis. una sagitta electa. ⁊ filius u
nigenit̃ ē. quã in pharetra sua ab
scondit. i. in humano corpe ut ha
bitaret in eo plenitudo diuinitatis
corpalit̃: ratacq; eẽt credentiũ fidꝰ.
Cui æ supra dr̄: Tu es dꝰ abscondit̃:
æ nesciebam? Qua sagitta æ sponsa
uulnus accipiens: loquit̃ in cantic
co canticoꝝ. Vulnerata karitate
ego sum. Et dicit m̄. Seruus m̄s estu
ſrl. quia inte glificabor: Seruus.
quia cũ in forma di eẽt. formã ser
ui ē dignat̃ assumere. ⁊ ſrl quia
natus de semine iudeoꝝ ē. Qd̃q; de
nullo alio seruoꝝ intelligi potest
iungit̃. quia inte glificabor: Dicẽ. u
ipse in euuglo. Pat̃ glifica nomen
tuũ. qui in psalmo loquit̃ ad filiũ.
Exurge glã mea. exurge psaltiũ
æ cytharã: i. omium uirtutũ ehor̄.
Dicẽte autẽ m̄ patre ista quę retu
li: ego respondi ei. Quom̄ in me gli
ficat̃ es pat̃. quia in uacuũ laborau
i. ⁊ magnam partẽ ppl̃i iudeoꝝ
adire reuocare ñ potui. Hęc aũ uni
uersa dn̄r: ut liberũ hominis mon
straret arbitriũ. Dei enim uocare
ē. ⁊ nr̄m credere: nec statim si nos
non credim̄ impossibilis dꝰ ē. ſ;
potenciã suã nr̄o arbitrio dereliq
uit. ut iusta uoluntas p̄miũ con
sequat̃. Quia g̃ noluerẽt p me inte
credere. iudicii meũ apẽ te est:
qd̃ omia fecim. quę eis facere de
bui diebꝰ in euuglo. Ego te glifica
ui sup tram: ope completo qd̃ de
disti michi ut facerẽ. Et itm̄. Ma
nifestaui nomen tuũ hominib;.
Et opus meũ siue labor ⁊ dolor